

[Gottschalck-Hansen.]

villige til at betale de påløbende amtstue-skatte. Forholdet er jo det, at efterhånden som befolkningsvæksten tager til, bliver der relativt færre og færre, der skal betale for flere og flere, da langt den overvejende del af befolkningstilvæksten i omegnskommunerne udgøres af folk, der bor til leje i den nyopførte høje bebyggelse. Jeg vil gerne ved denne lejlighed pege på dette og henlede opmærksomheden på spørgsmålet, om ikke de amtskommunale skatter burde udskrives på en bredere basis, end det i øjeblikket er tilfældet, f. eks. efter samme princip som det, der anvendes ved udskrivningen af de sognekommunale skatter. De områder, amtet forvalter, som f. eks. amtsveje og hospitalsvæsenet, benyttes i lige så stor udstrækning af dem, der ikke er ejendomsbesiddere, som af grundejerne.

Jeg vil gerne slutte med at takke den højtærede minister for det foreliggende lovforslag, der på engang opfylder et naturligt behov og respekterer den kommunale selvstændighedsret for Københavns omegnskommuner. Med disse ord skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til en meget hurtig og ubetinget velvillig behandling i det udvalg, der formentlig vil blive nedsat.

Jørgen Jørgensen (Lejre): I sin fremsættelsestale erklærede indenrigsministeren, at de forslag, han mødte med vedrørende en samarbejdsordning mellem hovedstaden og omegnskommunerne, ikke tog sigte på at løse alle foreliggende problemer, men var et forsøg, en indledning til en etapevis løsning af det vigtige spørgsmål om en hovedstadsordning. Jeg kan give ministeren ret i, at hans forslag kun løser en begrænset del af de mange spørgsmål, som foreligger, men det er dog bedre at få begyndt, når en vigtig opgave foreligger, end slet ingenting at foretage sig.

Mit parti ser med tilfredshed på, at ministeren gennem de fremsatte forslag har tilvejebragt et grundlag for en realitetsforhandling om de nærmest foreliggende spørgsmål for omegnskommunerne og hovedstaden, og jeg kan tilsige det radikale venstres saglige medvirken til at opnå et positivt resultat.

Der er dog stadig et vigtigt område, som ikke er taget op, hvilket vil gøre det vanskeligt at nå til helt afklarede, tilfredsstillende forhold indenfor den lovgivning, vi beskæftiger os med, og det er hele skatte-spørgsmålet. Ministeren har selv været inde på det, og andre ærede ordførere har

ligeledes berørt det. Jeg mener, at det med rette kan beklages, at regeringen ikke har været i stand til at forelægge rigsdagen forslag på grundlag af skattekommissionens betænkning. Hele vor skattelovgivning trænger utvivlsomt til forenkling, og det vil ikke være forsvarligt at lade flere rigsdags-samlinger gå til ende, uden at rigsdagen har været stillet overfor forslag og haft adgang til at gennemdrøfte en rationalisering og forenkling af hele det vigtige spørgsmål om skattebyrdernes fordeling mellem landets borgere.

Dette spørgsmål har også i høj grad relation til det lovforslag, vi drøfter her. Gennemføres der en ny skattereform, der for hele landet udligner en del af den ulighed, der findes i skattebyrderne fra kommune til kommune, vil en særlig økonomisk udligning mellem hovedstaden og omegnskommunerne være mindre påkrævet, for selvom ministerens forslag gennemføres, og selvom der samtidig bliver tilvejebragt et fornuftigt grundlag for en trafikordning, sådan som der arbejdes på, og selvom man samtidig fandt frem til en løsning af andre vigtige spørgsmål, som ikke er taget med her, ville dog stadig være tilbage som noget afgørende for løsningen af hovedstadsproblemet f. eks. spørgsmålet om erhvervsbeskatningen og den særlige amtsskat på de store omegnskommuner, en beskatning, man ikke kender fra andre kommuner af samme type. En ordning af skattespørgsmålet, der alene omfattede omegnskommunerne og hovedstaden, ville jeg ikke anse for tilfredsstillende, og jeg tror, at man med rette må kunne stille det krav til ministeriet — det bliver ikke den højtærede indenrigsminister, men hans kollega finansministeren — at møde med skattereformen, så den kan drøftes i rigsdagen. Meget af det, man her tager sigte på at løse, vil blive langt lettere, når en samlet skattereform for hele landet er gennemført.

Jeg er iøvrigt enig med den højtærede indenrigsminister om, at en hovedstadsordning, der bygger på en stor udvidelse af Københavns kommunes område, og som forudsætter betydelige indlemmelser i København, ikke er hensigtsmæssig og heller ikke politisk en farbar vej. Jo større en kommune bliver, jo mere af kommunens styre må der overlades til administrationen med det resultat, at de folkevalgte råds indflydelse formindskes. Københavns kommunes administration er allerede nu af en størrelsesorden, som det ikke vil være forsvarligt at forøge væsentligt. Det er meget vanskeligt for ikke at sige umuligt at tage de individu-